

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที ๑๕ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑๕ มูลค่าข่าว ๑,๐๕๑,๗๒๒.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

มหาวิทยาลัยรับใช้สังคมสูตร 'มศว'

ระยะปีสองปีที่ผ่านมา แนวทางธุรกิจกลุ่มหนึ่ง มีการพูดถึงถึงขีดสุด ที่เน้นประโยชน์เพื่อสังคม และมีรายได้ตอบแทนพอสมควรให้คนทำธุรกิจและธุรกิจอยู่รอด ในรั้วมหาวิทยาลัยก็มีการเปิดสอนหลักสูตรดังกล่าว โดย มธ.จัดทำเป็นโครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการเพื่อสังคมรุ่นใหม่ ขณะที่ **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว)** ได้จัดหลักสูตรอบรมผู้ประกอบการเพื่อสังคม และเขาจึงเอ้าใจขนาดว่า เปิดสอนระดับปริญญาตรี และปริญญาโท รวมทั้งอยู่ในช่วงดำเนินการเพื่อให้ มศว เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อสังคมด้วย

ดังที่ **ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ** อธิการบดี มศว อธิบายถึงกิจการเพื่อสังคม (Social Enterprise : SE) ว่า มหาวิทยาลัยกำลังจะยกสถานะของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ เป็นคณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม ระหว่างจะยกตัวเองก็ทำกิจกรรมเตรียมความพร้อมหลายอย่าง เช่น ส่งคณาจารย์ผู้บริหารของ

คณะอื่นไปศึกษาดูงานกิจการเพื่อสังคมที่ต่างประเทศ ภาครัฐเอ็นเออร์ จากสถาบันคลังสมอง เป็นต้น

ส่วนหลักสูตรอบรมผู้ประกอบการเพื่อสังคม มีหลักสูตร 4 เดือน, 8 เดือน สภามหาวิทยาลัยเพิ่งผ่านหลักสูตรปริญญาตรีกิจการเพื่อสังคม ขณะนี้กำลังร่างหลักสูตรเอ็มบีเอ (ปริญญาโท) กิจการเพื่อสังคมเกือบเสร็จแล้ว ด้านการเตรียมคณาจารย์ได้ไปเยี่ยมมหาวิทยาลัยพลีมัท (Plymouth) ซึ่งประกาศตัวเป็นมหาวิทยาลัยกิจการเพื่อสังคมโดยมหาวิทยาลัยพลีมัทจะแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาด้วย

มีกระบวนการอย่างไรที่จะทำให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อสังคม?

เนื่องจาก มศว เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ใช้เงินภาษีของประชาชนทุกปี ปีที่แล้วสำนักงบประมาณจัดให้ 3,000 ล้านบาท เราหาเงินเอง 3,000 ล้าน เป็น 6,000 ล้านบาท

“ผมบอกนิสิตว่า ที่คุณจ่ายค่าเทอมไม่ใช่เงินคุณทั้งหมด แต่จ่ายแค่ครึ่งเดียว อีกครึ่งมาจากรัฐบาล นั่นหมายความว่า ใครจ่ายค่าเทอม 2 หมื่น ต้นทุนจริง 4 หมื่น คุณเป็นหนี้ประชาชน 2 หมื่น นี่คือหลักความคิดที่พยายามบอกนิสิต”

เรื่องที่สอง มหาวิทยาลัยสอนคนส่วนน้อย

เด็กเกิดปีละ 8 แสนคน มีเด็กเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ปีละ 2 แสนคน แปลว่า คน 2 แสนใช้เงินภาษีของ ครอบครัวเด็กอีก 6 แสนคน คอนเซ็ปต์คือ สอนคน 2 แสนคน ว่า เป็นหนี้บุญคุณคน 6 แสนคน เวลาไป ทำกิจกรรม ทำงาน อย่าเอาเปรียบ ให้ระลึกเสมอว่า พวกเขามีบุญคุณกับเราทางอ้อม ไม่ใช่ว่าพ่อเป็นหมอ ก็กระโจนมาทำคลินิกความงาม ทำงานในโรงพยาบาล เอกชน

ทั้งหมดนี้ทำผ่านกิจกรรมประกอบด้วย ค่ายสร้างแรงบันดาลใจ ค่ายสร้างอัตลักษณ์ ฉายภาพยนตร์ สร้างแรงบันดาลใจ โครงการอธิการบดีล้างห้องน้ำ (เพื่อไม่ให้ลูกศิษย์ดูถูกคน/งาน) ทุนการศึกษาแห่ง ความภาคภูมิใจ และค่ายสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ บริหาร

“ค่ายพี่รับน้องเป็นค่ายสร้างอัตลักษณ์ มศว มี 9 ประการ เช่น หนักเอาเบาสู้ อ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ จัดรวมกันหมด ไม่แยกคณะ เพราะเด็ก ม.6 ยังไม่รู้จักเพื่อน จะได้ไม่มีการตีกันข้ามคณะ”

ส่วน ภาพยนตร์สร้างแรงบันดาลใจ โดยเลือกหนังให้ดู 12 เรื่องฉายสัปดาห์ละเรื่อง เช่น ไอแอมแซม ดูแล้วจะรักพ่อ เพราะพ่อปัญญาอ่อน เลี้ยงลูกๆ ฉลาดกว่าตัวเอง

เพราะไม่อยากให้ลูกศิษย์ดูถูกคน ดูถูกงาน จึงจัด โครงการอธิการบดีล้างห้องน้ำ โดยนำคณบดี นิสิต ล้างห้องน้ำในมหาวิทยาลัย ทำมา 3 ปีแล้ว ผศ.นพ.เฉลิมชัยเล่าอย่างออกรสโดยกล่าวถึงว่า “ป้า อนุช” พนักงานห้องน้ำในอาคารแห่งหนึ่ง ป้าจบ ป.4 หน้าตาไม่สวย พุดไม่เก่ง แกบออกลูกหลานยังดูถูก งานนี้เลย

“พอนิสิตมาล้างห้องน้ำปั๊บ ผมบอกให้ลูกศิษย์ ยกมือไหว้ป้าแล้วเรียกว่าครู นิสิตรู้ใหม่ว่า น้ำชาล้าง ห้องน้ำ 1 ฝาผสมน้ำก็ลิตร เวลาถูพื้นกระเบื้องมี 6 แผ่น ทำไมถูแค่ 3 แผ่น เพื่อให้คนเดินเข้าห้องน้ำ ระหว่างเราทำความสะอาดได้...งานล้างห้องน้ำ เป็นงานต่ำ อธิการบดีก็ล้างใจ มันจึงไม่ใช่งานต่ำ คณบดีก็มาช่วยและค่อยๆ ขยายกิจการไปเป็น ทุนการศึกษาแห่งความภาคภูมิใจ”

ทุนการศึกษาดีมี 2 แบบคือ ให้เปล่า และทุนการศึกษาแห่งความภาคภูมิใจ นิสิต ได้เงินและอยากทำงานด้วย เช่น จัดหนังสือ เข้าห้องสมุดได้ 50 บาท/ชม. ล้างห้องน้ำ 80 บาท/ชม. พอล้างจริงๆ มันสวย สะอาด เพราะเพื่อนนิสิตด้วยกันไม่กล้าทำห้องน้ำ สกปรก

ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

“ผมจึงตั้งชมรมคนเคยล้างห้องน้ำมีสมาชิก 80-90 คน อธิการบดีเป็นที่ปรึกษา ผมต้องการตามดูคนกลุ่มนี้ว่าเขาจะประสบความสำเร็จมากกว่าคนไม่เคยล้างห้องน้ำไหม จะเห็นว่าการทำงานมันค่อยๆ ต่อยอดความคิด และระบบไปเรื่อยๆ”

นอกจากนี้ยังมี “โมเดล” ที่อธิการบดีภูมิใจนำเสนอคือ “น้องแนน”

น้องแนนไม่มีแขนสองข้าง มีขาข้างเดียว ปีแรกสอบไม่ติด ประชุมกันว่าจะให้เรียนโควตา

เด็กคนพิการ เสียส่วนใหญ่ให้รับ แต่อธิการบดีค้านบอกให้ส่งคนไปที่บ้านดูว่าเก่งวิชาอะไร ปรากฏว่า 5 วิชาที่สอบ แนนเก่ง 3 วิชา ก็เลือกคณะให้ โดยดูจากวิชาที่ถนัด คือวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม คณะดิจิทัลและเทคโนโลยีศาสตร์

“ผมเอาแนนเป็นซิมโบสว่า คนนี้ไม่มีแขน มีขาข้างเดียว ยังสอบติด...พาไปค่ายสร้างแรงบันดาลใจให้

ทำทุกอย่าง...ผมก็เลยดึงเขามาเป็น
ฮีโร่ ให้คนมีแขนขา คนที่เกียจเรียน
ดู และให้ทุนการศึกษาแห่งความภาค
ภูมิใจ โดยเป็นพนักงานต้อนรับอยู่
SWUTEL เพื่อสร้างเพชรเชอร์กับ
คนได้ทุนและมีแขนขาครบ ผมไม่ได้
บังคับ แต่ผมจะบอกข่าวทุกครั้งว่า
มีแผนที่ไม่มีแขน แต่เขาทำงานอยู่
มีคนอื่นได้ทุนแล้วล้างห้องน้ำ และ
มีคนที่ได้ทุนแต่ไม่ทำอะไร มันก็มี
เด็กจำนวนหนึ่งที่คิดว่าเราต้องไป
ล้างบ้าง” (หัวเราะ)

ขณะนี้สถิติจำนวนหนึ่งกำลังอิงกับเรื่องเหล่านี้
อธิการบดีเดินสายบรรยาย เดินไม่ไหวก็เขียนในเฟซบุ๊ก
ซึ่ง ผศ.นพ.เฉลิมชัยบอกว่าเขียนเฟซบุ๊กทุกวัน ทั้งหมด
ที่กล่าวมา สิ่งที่ “โดนใจ” ผู้เขียนมากที่สุดคือเรื่องนี้

“หลักที่ผมฝากให้เด็กคิดเสมอคือ ให้คำนึง
ประโยชน์ส่วนรวมไม่น้อยกว่าส่วนตน ให้คำนึงถึงหน้าที่
ไม่น้อยกว่าสิทธิและเสรีภาพ เช่น เรียกร้องว่ารัฐต้อง
ให้การศึกษาฟรี รักษาพยาบาลฟรี อย่างมีคุณภาพและ
ทั่วถึง รัฐต้องป้องกัน ประเทศไม่
ให้คนบุกรุก แต่เราไม่อยากเสียภาษี”

เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ค่ะ เพราะทุกวันนี้คนมัก
เรียกร้อง “สิทธิ” จากรัฐ แต่ไม่เคยสำนึกว่า ตนเองนั้น
มี “หน้าที่” ที่ต้องทำด้วย

ขอปิดท้ายนิยามของ “มหาวิทยาลัยรับใช้สังคม”
ตามที่อธิการบดี มศว บอกไว้คือ ผลิตบัณฑิตเป็นคนดี
เก่ง มีความสุข ทำงานโดยไม่ดูถูกคนและงาน

ฟังแล้วน่าภูมิใจแทน !

● สนิพร มฤคพิทักษ์ ● เรื่อง

● มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ● ภาพ

ผศ.นพ.เฉลิมชัย เล่าว่า มีคนเขียน
ชื่นชมในเฟซบุ๊กเกี่ยวกับโครงการล้างห้องน้ำ
คุณปู่ของเขาล้างห้องน้ำเพราะไม่อยากให้
คุณย่าทำ อ่านข้อความนี้แล้ว ผศ.นพ.
เฉลิมชัย เลยได้โอเคเดียวชวนทีมผู้บริหาร
“บอกรักภรรยา”

“ผมก็เลยสร้างความละเมียดละไม
ให้ คนบติ รองอธิการบดี ไม่เคยล้าง
ห้องน้ำ ไม่เคยเอาชุดชั้นในของภรรยาเข้า
เครื่องซักผ้า ถ้าไม่เคยทำไม่เป็นไร ให้ทำ
ในวันครบรอบแต่งงาน เข้าวันนั้นตื่นก่อน
ภรรยา แล้วเอาชุดชั้นในของภรรยาเข้า
เครื่องซักผ้า เสร็จแล้วก็ล้างห้องน้ำ ปรากฏ
มีคนบติผู้ชายคนหนึ่งมาบอกว่า ชอบคุณ
มาก ภรรยาผมร้องไห้ บอกความรู้สึกของ
การเป็นแฟน ซึ่งไม่มีมา 20 ปีมันกลับมา
ฉันไม่รู้สึกรักกับคุณเหมือนตอนที่แฟน
อีกเลย เพราะทำงานบ้านหนัก ไม่มีความ
รู้สึกโรแมนติก เพราะคุณไม่ได้ทำอะไรให้
นอกจากหาเงิน แต่การล้างห้องน้ำ เอาผ้า
เข้าเครื่องซัก มันดีจังเลยออกมา”

บอกรักภรรยาไปแล้ว ทีนี้ก็ฝึกนิสัยให้
“รักการพูดภาษาอังกฤษ” ผ่านร้านกาแฟ
ผศ.นพ.เฉลิมชัย บอกว่า ที่ผ่านมารเรา
สอนแบบลงโทษ ใครพูดภาษาไทยในช่วง
ภาษาอังกฤษถูกปรับเงิน เขาจึงเปลี่ยน
เป็นการให้รางวัลแทน กล่าวคือ นิสิตสั่ง
กาแฟในร้านทรูคอฟฟี่เป็นภาษาไทยลด
30 เปอร์เซนต์ สั่งภาษาอังกฤษลด 40
เปอร์เซนต์

“แล้วผมก็เอาซอฟต์แวร์ภาษาอังกฤษ
ติดตั้งในร้านกาแฟ ผมซื้อลิขสิทธิ์ตัวนี้มา
ล้านกว่าบาท เข้าใช้ได้พร้อมกัน 1,000
ยูสเซอร์ ตลอดปีที่ผ่านมานิสิตใช้ไม่ถึง
200 คน เพราะไม่มีอะไรกระตุ้น พอมา
สั่งกาแฟบอก “I would like vanilla
coffee.” บาร์ิสต้าบอก “I don’t un-
derstand.” เด็กก็ต้องไปฝึกพูดกับเครื่อง
จนกว่าจะออกเสียงถูกต้อง และกลับมาสั่ง
ใหม่ก็เลยเกิดการเรียนรู้จากกระบวนการ
อยากได้กาแฟราคาถูก เครื่องที่คนไม่เคย
ใช้ ก็ใช้กันหนาแน่น”